

ΕΤΟΣ 57ον

10 Μαΐου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (2919)

ΤΟ ΘΑΥΜΑ, ΔΥΝΑΜΗ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ἡ χριστιανική πίστη περιέχει μέσα της δύναμη θεϊκή καί φανερώνεται σέ κάθε περίσταση τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν, ἀνάλογα μέ τό μέτρο τῆς πίστεώς τους. Καί γίνονται θαύματα πού προκαλοῦν δέος καί ἐκπληξη γιατί εἶναι σημεῖα τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Ὅλα τά θαύματα τοῦ Κυρίου πού ἀναφέρονται στό ἱερό Εὐαγγέλιο ἦταν ζωντανή ἀπόδειξη τῆς θεότητας καί τῆς δυνάμει Του. Μέ ἀποκορύφωμα τό θαῦμα τῆς Ἀναστάσεώς Του, πού σφράγισε τό μεγαλεῖο τῆς θείας καί ἀνθρώπινης φύσει Του.

Τά θαύματα τῶν Ἀποστόλων

Τό χάρισμα τῆς θαυματουργίας ὁ Χριστός δέν τό κράτησε μόνο γιά τόν ἑαυτό Του. Τό δώρισε στους μαθητές καί ἀποστόλους Του γιά νά βεβαιώνεται, νά γίνεται πιά πιστευτό τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου στόν κόσμο. «Ὁ Κύριος συνεργοῦσε μαζί τους καί ἐπιβεβαίωνε τό κήρυγμά τους μέ τά θαύματα πού τό συνόδευαν», ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστής Μάρκος (16,20).

Οἱ ἄνθρωποι θέλουμε θαύματα γιά νά πιστέψουμε· καί ὁ Κύριος κάνει συγκατάβαση σ' αὐτή τήν ἀδυναμία μας, ἄν καί τό σημαντικότερο εἶναι ἡ σωτηρία μας, ἡ μετά τοῦ Θεοῦ κοινωνία μας, ἡ ἔνωσή μας μέ τόν Θεό. Ὅταν ὁ Χριστός ἔδωσε στους μαθητές του τήν ἐξουσία νά διώχνουν δαιμόνια, τοὺς ἐπισήμανε: «Μή χαίρεστε ὅμως γι' αὐτό, ὅτι ὑποτάσσονται σέ σᾶς τά πονηρά πνεύματα· μᾶλλον νά χαίρεστε πού τά ὀνόματά σας ἔχουν γραφτεῖ στόν οὐρανό» (Λουκ. 10,20).

Ὅστόσο, ὁ Κύριος ἔδωσε τή δύναμη καί τήν ἐξουσία στους Ἀποστόλους καί τοὺς διαδόχους τους νά θαυματουργοῦν, ὥστε νά ριζώνει πιά βαθιά ἡ πίστη στήν καρδιά τῶν ἀνθρώπων. Καί μάλιστα τοὺς εἶχε ὑποσχεθεῖ ὅτι θά κάνουν περισσότερα θαύματα καί ἀπό Αὐτόν τόν ἴδιο γιά χάρη τῆς διάδοσις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. θ' 32-42)

Θαυματοργίες τῶν ἀποστόλων

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καί πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέαν ὄνοματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραιβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθὺς ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόπῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόπῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείας τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτὴν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόπης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡ ἀνάσταση τῆς Ταβιθά

Ἀποδείξει εἶναι καὶ τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τῆς Ταβιθά ἀπὸ τὸν ἀπ. Πέτρο, ὅπως ἀναφέρει τὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα (Πράξ. 9,40). Ἡ Ταβιθά, στὰ ἐλληνικὰ Δορκάς, ἦταν πιστὴ χριστιανὴ τῆς Ἰόπης καὶ πολὺ ἀγαπητὴ ἀνάμεσα στὰ μέλη τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τίς πολλὰς ἀγαθοεργίες καὶ ἐλεημοσύνης της. Ὅμως συνέβη νὰ ἀρρωστήσει καὶ νὰ πεθάνει! Αὐτὸ συγκλόνισε τοὺς πιστοὺς τῆς Ἰόπης, γιατί ἔφυγε ἀπὸ ἀνάμεσά τους ἕνας ἄγγελος ἀγάπης, φιλιανθρωπίας καὶ καλοσύνης. Δέν χωροῦσε στό μυαλό τῶν κληρῶν πού εἶχε βοηθήσει ποικιλίτροπα, ὅτι ὁ θάνατος μποροῦσε νὰ τοὺς στερήσει μιά τέτοια ἀγία ὑπαρξη.

Ἡ φωνὴ αὐτῆ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ἔφτασε στὰ ἀφτιά τοῦ ἀπ. Πέτρο, πού περιόδευε ἐκεῖ. Καὶ ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων, μετὰ ἀπὸ θερμὴ προσευχὴ, ἀνέστησε τὴ νεκρὴ Ταβιθά καὶ τὴν παρέδωσε καὶ πάλι ζωντανὴ στοὺς πιστοὺς τῆς πόλης (στ. 40-41). Ἔτσι, γιὰ μιά ἀκόμη φορὰ τὸ θαῦμα ἐνίσχυσε τὴν πίστη τῶν ἀνθρώπων στὸν Θεό.

Τὸ θαῦμα: σημεῖο αἰωνιότητος

Ὁ Χριστὸς μᾶς ἰεὶ μετὰ τὸ στόμα τοῦ εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη ὅτι «ἐκπορεύσο-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ὁ Πέτρος, κατά τὴν διάρκειαν περιοδείας του εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν, κατέβηκε νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τοὺς ἀγίους πού κατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδαν. Ἐκεῖ εὐρῆκε κάποιον πού ὠνομάζετο Αἰνέας, ὁ ὁποῖος ἦτο κατάκοιτος ἐπὶ ὀκτώ χρόνια διότι ἦτο παράλυτος. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Πέτρος, «Αἰνέα, σέ θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σὲ σὴν καὶ στῶσε τό κρεβάτι σου». Καὶ ἀμέσως σηκώθηκε. Καὶ τὸν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καὶ τοῦ Σάρωνος, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Ἰόππην ὑπῆρχε κάποια μαθήτρια πού ὠνομάζετο Ταβιθά, ἑλληνιστί Δορκάς, ἡ ὁποία ἔκανε πολλές ἀγαθοεργίες καὶ ἐλεημοσύνες. Συνέβη κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας νὰ ἀσθενήσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ· ἀφοῦ δέ τὴν ἔλουσαν, τὴν ἔβαλαν εἰς τό ἀνῶγι. Ἐπειδὴ ἡ Λύδδα ἦτο κοντά εἰς τὴν Ἰόππην, οἱ μαθηταὶ ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐκεῖ, καὶ τοῦ ἔστειλαν δύο ἄνδρας μὲ τὴν παράκλησιν: «Μὴ βραδύνῃς νὰ ἔλθῃς καὶ σ' ἐμᾶς». Ὁ Πέτρος ἐσηκώθηκε καὶ ἐπῆγε μαζί τους. Ὅταν ἐφθασε, τὸν ὠδήγησαν εἰς τό ἀνῶγι καὶ παρουσιάσθησαν εἰς αὐτόν ὅλες οἱ κῆρες οἱ ὁποῖες ἔκλειαν καὶ ἔδειχναν τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ ἐνδύματα, πού ἔκανε ἡ Δορκάς ὅταν ἦτο μαζί τους. Ὁ Πέτρος ἔβγαλε ὅλους ἔξω, ἐγονάτισε καὶ προσευχήθηκε. Ὑστερα ἐστράφη πρὸς τό σῶμα καὶ εἶπε, «Ταβιθά, σὴν». Αὐτὴ ἀνοίξε τὰ μάτια της καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνασηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωκε τό χέρι καὶ τὴν ἐσήκωσε ὀρθήν. Ὑστερα ἐφώναξε τοὺς ἀγίους καὶ τὴν κῆρες καὶ τὴν παρουσίασε ζωντανήν. Αὐτό ἐγένετο γνωστόν εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην καὶ πολλοὶ ἐπίστεψαν εἰς τὸν Κύριον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζαίου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς» (Ἰωάν. 5,29). Αὐτό ὑποδηλώνει ὅτι ὅσοι ἀκούσουν καὶ ἐφαρμόσουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, μπορεῖ μὲν νὰ γευθοῦν θάνατο, ἀλλὰ τὰ ἀγαθὰ τους ἔργα καὶ ἡ κατὰ Θεὸν πολιτεία τους ἔχουν τόση δύναμιν θεϊκῆς χάριτος, πού δὲν τοὺς ἀφήνουν στὸν θάνατο, ἀλλὰ τοὺς ὀδηγοῦν σὴν μετὰ τοῦ Χριστοῦ ζωὴ καὶ κοινωνία, δηλ. σὴν ἀθανασία.

Ἔτσι, τὰ κατὰ Θεὸν ἔργα τῆς Ταβιθά ἔδωσαν παρηγοσίαν σὴν προσευχὴν τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὴν ἐπανεφέρετο σὴν ζωὴν. Ἀλλὰ καὶ τὰ δικά μας, ἂν εἶναι τὰ ἴδια σὰν τῆς Ταβιθά, μποροῦν νὰ μᾶς δώσουν παρηγοσίαν μπροστὰ στὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ μᾶς ἐξασφαλίσουν ζωὴ ἀτελεύτητη.

Συνεπῶς τό θαῦμα, ὡς καρπὸς ζωντανῆς πίστεως, δὲν γίνεται γιὰ ἐπίδειξιν προσωπικῆς δυνάμεως καὶ γιὰ ἐντύπωση, ἀλλὰ γιὰ νὰ φανερωθῆ ἡ δόξα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ κόσμου μέσα ἀπὸ τὴν ἀρετὴν τῶν πιστῶν. Γιὰ νὰ μᾶς δώσει τό κέντρισμα νὰ ψάλλοιμε: «Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σύ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος» (Ἰδιόμελο τῆς Πεντηκοστῆς).

10 Μαΐου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ)
«Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Σίμωνος Ζηλωτοῦ, Λαυρεντίου ὀσίου τοῦ Μεγαρέως,
Νικολάου ἀρχιεπ. Μύρων τῆς Λυκίας ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ εἰς Ρώμην
τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ.
Ἦχος: γ΄ – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ε΄ 1-15.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Μαΐου, Ε΄ ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Σαμαρείτιδος).
Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. δ΄ 5-42.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὑπάρχουν θαύματα γύρω μας καὶ μέσα μας πού συχνά
δέν τοὺς δίνουμε τὴ σημασία πού πρέπει. Γιατὶ τὰ θεωροῦμε αὐτονόητα! Τό ὅτι
ἀναπνέουμε ὄντας ὑγιεῖς, τό ὅτι ἀπολαμβάνουμε τὰ ἀγαθὰ τῆς δημιουργίας, τό
ὅτι πατρεύουμε μέ ἄνεση καὶ ἐλευθερία τόν Θεό τῆς πίστεώς μας, εἶναι μικρά
δῶρα; Εἶναι ἀσήμαντα θαύματα; Τίποτε δέν εἶναι αὐτονόητο, ὅλα εἶναι δωρεά
καὶ θαῦμα τῆς πρόνοιᾶς τοῦ Θεοῦ. Ἄν τὰ χάσουμε, ἄραγε θά τὰ ξαναβροῦμε;
Ἀρχιμ. Χ. Ν.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁμιλίες σέ Εὐαγγελικὲς περικοπές καὶ ἑορτές,
τοῦ Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ
Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή
«Ἀπό τόν κόσμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης». Πατερική, Ἀποστολική
καὶ Ἑρμηνευτική προσέγγιση περικοπῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.
Μέ τόν Σεβ. Μητροπολίτη Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμία.
Κάθε Τρίτη στίς 21:30.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κά-
θε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό
Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ
ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς
Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm